

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä syyskuuta 2016

768/2016

Laki

oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan niiden Verohallinnon tehtäväänsä kuuluvien verojen ja maksujen verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun, joista säädetään:

- 1) arvonlisäverolaissa (1501/1993);
- 2) arpajaisverolaissa (552/1992);
- 3) apteekkiverolaissa (770/2016);
- 4) eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966);
- 5) ennakoperintälaissa (1118/1996);
- 6) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetussa laissa (771/2016);
- 7) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990);
- 8) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995);
- 9) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetussa laissa (562/1976);
- 10) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978).

Jos 1 momentissa mainitussa laissa säädetään tästä laista poiketen, sovelletaan asianomaisen lain säännöksiä.

Mitä tässä laissa säädetään verosta, sovelletaan myös maksuun ja suorituksen maksajan pidättämään määrään.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *verokaudella* ajanjaksoa, jolta asianomaisten verolakien mukaan määräytyvä vero ilmoitetaan ja maksetaan;
- 2) *veroilmoituksella* ilmoitusta, jolla verokauden veroa koskevat tiedot on annettava;
- 3) *yleisellä eräpäivällä* kalenterikuukauden 12 päivää tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaa ensimmäistä pankkipäivää;

4) *verovelvollisella* 1 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa mainittujen lakien mukaisessa verotuksessa verovelvollisten lisäksi 1 §:n 1 momentin 5—10 kohdassa mainituissa laeissa tarkoitettua maksuvelvollista, lähdeveron perimiseen velvollista ja ennakonpidätysvelvollista;

5) *suorituksen maksajalla* ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron, lopullisen palkkaveron, korkotulon lähdeveron tai työnantajan sairausvakuutusmaksun alaisen suorituksen, muun suorituksen tai edun maksajaa tai antajaa.

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on Verohallinto.

2 luku

Yleiset menettelysäännökset

4 §

Määräaikojen laskeminen eräissä tapauksissa

Ellei jäljempänä toisin säädetä, tässä laissa säädetty määräajat lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla asianomaisen veron verokaudelta vero olisi tullut ilmoittaa ja maksaa. Jos verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi ja asianomaisen veron verokausi on kalenterikuukausi, määräajat lasketaan sen tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla verokaudelta vero olisi tullut ilmoittaa ja maksaa.

Jos verovelvollisen arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on poronhoitovuosi, arvonlisäveroa koskevat 1 momentissa tarkoitettut määräajat lasketaan poronhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

5 §

Verotuksen tasapuolisuus

Verotusmenettelyssä ja muissa veron määrittämiseen liittyvissä toimitissa veronsaajien ja verovelvollisen edut tulee ottaa huomioon tasapuolisesti.

6 §

Luottamuksensuoja

Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja jos verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaisesti, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos erityisestä syystä ei muuta johdu.

Jos vero kuitenkin määrätään tai päätöstä oikaistaan, veroon liittyvät korkoseuraamukset voidaan jättää perimättä ja veronkorotus määrittämättä kokonaan tai osittain, jos korkoseuraamusten perintä ja veronkorotuksen määrittäminen olisivat asian tulkinnanvaraisuuden tai epäselvyyden vuoksi kohtuuttomia.

7 §

Kuuleminen

Verohallinnon on ennen verovelvollisen vahingoksi tapahtuvaa veron määrittämistä varattava verovelvolliselle tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrittäessä olennai-

sesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista. Jos Verohallinto oikaisee tehtyä päätöstä verovelvollisen vahingoksi, verovelvolliselle on aina varattava tilaisuus esittää selvitystä asiassa. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen 73 §:ssä tarkoitetun seuranaismuutoksen tekemistä varattava tilaisuus esittää selvitystä asiassa, jos se ei ole ilmeisen tarpeetonta.

Pyytäessään verovelvolliselta vastinetta tai muuta selvitystä Verohallinnon on mahdollisuuksien mukaan mainittava, mistä seikoista selvitystä erityisesti tulisi esittää.

Verohallinnon on tarvittaessa asetettava kohtuullinen määräaika selvityksen antamiseen.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikköä kuullaan siten, että sille varataan tilaisuus tutustua verotusasiakirjoihin, jos muualla verolainsäädännössä ei toisin säädetä.

8 §

Selvittämisvelvollisuus

Verovelvollisen täytettyä ilmoittamisvelvollisuutensa tulee Verohallinnon ja verovelvollisen osallistua mahdollisuuksiensa mukaan asian selvittämiseen. Pääasiallisesti sen osapuolen, jolla on siihen paremmat edellytykset, on esitettävä asiasta selvitystä.

Jos verovelvollisen suorittaman oikeustoimen toinen osapuoli ei asu Suomessa tai tällä ei ole kotipaikkaa täällä eikä Verohallinto voi saada oikeustoimesta tai sen toisesta osapuolesta riittävää tietoa kansainvälisen sopimuksen nojalla, selvityksen esittäminen on ensisijaisesti verovelvollisen asia.

9 §

Asian tutkiminen

Veroa määritessään Verohallinnon on tutkittava saamansa tiedot ja selvitykset tavalla, joka asian laatu, laajuus, verovelvollisten yhdenmukainen kohtelu ja verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen on perusteltua.

Jos päätös vaikuttaa merkittävästi Verohallinnossa samanaikaisesti vireillä olevan asian ratkaisemiseen, asiat valmistellaan ja ratkaistaan yhdessä, jos se asioiden lukumäärä, töiden järjestelyt ja määräajat huomioon ottaen on mahdollista, eikä yhdessä käsittelemisestä aiheudu haitallista viivytystä.

10 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, vero on määrättävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Jos vastike tai muu suoritus on sovittu tai määrätty kohtuullisena pidettävää pienemmäksi tai muuhun toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksettavan veron määrä vähentyisi, voidaan arvion mukaan vahvistaa, mistä määrästä veroa on maksettava.

Jos on ilmeistä, että veroa määrättäessä olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, veroa määrättäessä on huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvosteleamiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Jollei verovelvollinen tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta tai ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, veroa määrättäessä on meneteltävä 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Verokaudet

11 §

Verokausi

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Sellaisen alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän ja arvonlisäverolain 79 c §:ssä tarkoitetun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on kalenterivuosi.

Arvonlisäverolain 13 c §:n 1 momentissa tarkoitetun paliskuntaryhmän arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on poronhoitovuosi.

Apteekkiveron verokausi on kalenterivuosi.

Edellä 2 momentissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteen ottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toimintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

12 §

Valinnaiset verokaudet

Arvonlisäverotuksessa verovelvollinen, säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja ja muu suorituksen maksaja kuin satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja, jonka kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 100 000 euroa, voi hakemuksesta valita verokaudeksi neljänneskalenterivuoden.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollinen jonka kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 30 000 euroa, voi hakemuksesta valita verokaudeksi kalenterivuoden.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään arvonlisäverotuksessa verovelvollisesta, ei sovelleta paliskuntaryhmään.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta verokaudesta on kysymys.

13 §

Verokauden muuttaminen

Verovelvollinen, joka soveltaa 12 §:n 1 tai 2 momentissa säädettyä pidempää verokautta, ja 11 §:n 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen voivat hakemuksesta siirtyä soveltamaan lyhyempää verokautta.

14 §

Verokauden soveltaminen

Pidempää verokautta sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta ja lyhyempää verokautta hakemuksen tekemistä seuraavan lyhyemmän verokauden alusta.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, valinnaista verokautta voidaan hakemuksesta soveltaa toiminnan alkamisesta edellyttäen, että hakemus on tehty toiminnan alkamisen yhteydessä.

Verokauden on oltava sama vähintään yhden vuoden ajan.

15 §

Verokauden muuttuminen edellytysten puuttuessa

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan, jonka verokautena on 12 §:n 1 tai 2 momentin perusteella valittu verokausi sekä 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle, jos mainituissa lainkohdissa säädetty edellytykset eivät kuluvana kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Kun arvonlisäverotuksessa verovelvollinen tai suorituksen maksaja antaa 1 momentissa tarkoitetun kuluvaan kalenterivuotta koskevan ilmoituksen, verokautena pidetään uusia tietoja vastaavaa verokautta sen lyhyemmän verokauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu.

Jos Verohallinto muutoin kuin verovelvollisen ilmoituksesta toteaa, että 11 §:n 2 momentissa tai 12 §:n 1 tai 2 momentissa säädetty edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen verokausien muutosajankohdista.

Verohallinto voi valvonnallisesta syystä määrätä, että uuden yrityksen verokautena pidetään kalenterikuukautta enintään vuoden ajan yrityksen toiminnan alkamisesta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitetulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitetut velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

4 luku

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

16 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus

Verovelvollisen on annettava kultakin verokaudelta veroa koskevat tiedot Verohallinnon vahvistamalla veroilmoituksella.

Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on verovalvonnallisesti ilmeisen tarpeetonta.

17 §

Veroilmoituksen määräpäivä

Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2 tai 3 momentissa toisin säädetä.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan ja arpajaisverovelvollisen on annettava verokauden ve-

roilmoitus viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi, verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

18 §

Veroilmoituksen antamismenettely

Veroilmoitus on annettava sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*).

Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

19 §

Veroilmoituksen antamisajankohta

Ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle.

Sähköisen ilmoituksen saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja paperisen ilmoituksen saapumisajankohdasta hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

20 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevat

Vastuu tämän lain mukaisesta ilmoittamisvelvollisuudesta kuuluu:

- 1) yhteisön hallitukselle tai hallinnolle;
- 2) avoimen yhtiön yhtiömiehelle ja kommandiittiyhtiön henkilökohtaisesti vastuunalaiselle yhtiömiehelle sekä laivanisännöintiyhtiön osakkaalle;
- 3) tuloverolain (1535/1992) 4 §:ssä tarkoitetun yhtymän osakkaalle;
- 4) tuloverolain 5 §:ssä tarkoitetun yhteisetuuden hoitajalle;
- 5) arvonlisäverolain 13 §:ssä tarkoitetun yhtymän osakkaalle;
- 6) edunvalvojalle;
- 7) kuolinpesän puolesta sille, jolla on pesä hallussaan, tai jos pesä on jaettu, sille, jonka hallussa pesä oli jaon aikana.

Arvonlisäveroa koskevan ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä ulkomaalaisen puolesta vastaa myös arvonlisäverolain 173 a §:ssä tarkoitettu edustaja.

21 §

Lisätietojen antaminen ja tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne tositteet, jotka saattavat olla tarpeen veron määräämistä, päätöksen oikaisua tai muutoksenhakua varten.

22 §

Veroilmoituksen antaminen verokauden muuttuessa

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 13 §:ssä tai 15 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava veroilmoitus muutosta edeltäneeltä verokauden osalta viimeistään muutosta edeltäneen verokauden osan viimeistä kalenterikuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos 11 §:n 2 tai 4 momentissa tarkoitettu tai 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua verokautta soveltava verovelvollinen lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden, verokauden kat-

sotaan päättyvän lopettamispäivään. Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään lopettamiskuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

23 §

Toiminnan keskeytyminen

Arvonlisäveroa, vakuutusmaksuveroa ja apteekkiveroa koskeva veroilmoitus on annettava myös ajalta, jolloin toiminta on keskeytynyt.

Jos säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja ei ole maksanut palkkaa tai muuta suoritusta, myös tällöin on annettava veroilmoitus.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus voidaan tehdä etukäteen enintään kuudelta kalenterikuukaudelta.

24 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoinsa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään arvonlisäverolain 209 n—209 q §:n mukaisesti ulkomailla sähköisesti säilytettävien arvonlisäveroa koskevien tositteiden ja muun aineiston osalta riittää, että tietoihin saadaan täydellinen tosiaikainen tietokoneyhteys ja että tiedot ovat saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon. Viranomaisen kehotuksesta teknisestä tallenteesta on lisäksi valmistettava jäljennös tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Suorituksen maksajan on esitettävä Suomessa tarkastettavaksi suorituksen saajan maksajalle jättämä ennakonpidätystä ja lähdeveroa koskeva aineisto. Samoin jokainen, jolla on hallussaan verotarkastusta tehtäessä tarpeellista ennakonpidätystä tai lähdeveroa koskevaa aineistoa, on velvollinen esittämään sen tarkastettavaksi.

Verotarkastuksen aloittamisajankohdasta ja tarkastuspaikasta on ilmoitettava verovelvolliselle etukäteen, jollei erityisestä syystä ole aihetta muuhun menettelyyn.

Verohallinnon on laadittava suoritetusta verotarkastuksesta verotarkastuskertomus, jos erityisistä syistä ei muuta johdu.

Tarkempia säännöksiä verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Veroilmoituksessa olevan virheen korjaaminen

Verovelvollisen on korjattava veroilmoituksessa oleva virhe antamalla kyseiseltä verokaudelta oikaisuilmoitus.

Verovelvollinen voi ilman aiheetonta viivytystä korjata taloudelliselta merkitykseltään vähäisen virheen muuttamalla seuraavilta verokausilta ilmoitettavan veron määrää tai muuta tietoa vastaavasti. Verohallinto voi kohdistaa virheen korjauksen oikealle verokaudelle, jos tämä on verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen erityisestä syystä perusteltua.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ennakonpidätystä, lähdeveroa tai työnantajan sairausvakuutusmaksua koskeva virhe havaitaan vasta kalenterivuoden päättymisen jälkeen, virheen korjaamisen edellytyksenä on, että verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehty merkinnät on oikaistu.

Verovelvollisen on korjattava veroilmoituksessa oleva virhe kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitettusta ajankohdasta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin virhettä on pidettävä 2 momentissa tarkoitetulla tavalla vähäisenä, ja virheen korjaamisessa noudatettavasta menettelystä. Verohallinto voi lisäksi rajoittaa korjaamisen menettelyä, jos virheen korjaamiselle ei ole verokauden veron määrästä johtuen edellytyksiä.

26 §

Verovelvollisen kirjanpito

Sen lisäksi, mitä kirjanpitolaissa säädetään, verovelvollisen on järjestettävä kirjanpitoon sellaiseksi, että siitä saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

Arvonlisäveron osalta suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien liiketapahtumien kirjausten on perustuttava kirjanpitolaissa tarkoitettuihin tositteisiin ottaen lisäksi huomioon, mitä tositteista säädetään arvonlisäverolaissa.

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on pidettävä ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron ja lopullisen palkkaveron alaisista suorituksista sekä työnantajan sairausvakuutusmaksuista palkkakirjanpitoa.

Tarkemmat kirjanpitoa koskevat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

27 §

Muistiinpanovelvollisuus

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

Arvonlisäveron osalta merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen lisäksi huomioon, mitä tositteista säädetään arvonlisäverolaissa.

Suorituksen maksajan, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on tehtävä ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron ja lopullisen palkkaveron alaisista suorituksista sekä työnantajan sairausvakuutusmaksuista muistiinpanot.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset muistiinpanoista.

28 §

Tositteiden, muistiinpanojen ja palkkakirjanpidon säilyttäminen

Jollei muualla toisin säädetä, kirjanpitovelvollisen on säilytettävä tositteita kuusi vuotta 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Jollei muualla toisin säädetä, 27 §:ssä tarkoitetun muistiinpanovelvollisen on säilytettävä muistiinpanot ja tositteet kuusi vuotta 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on säilytettävä palkkakirjanpitonsa kymmenen vuotta tilikauden päättymisestä noudattaen muutoin, mitä kirjanpitoaineiston säilytysajasta säädetään kirjanpitolaissa.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tositteiden, muistiinpanojen ja palkkakirjanpidon säilyttämisestä.

5 luku

Sivullisen tiedonantovelvollisuus

29 §

Sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sivullisen yleiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 15, 15 a—15 d, 16, 17, 17 a ja 18 §:ssä säädetään.

Koronmaksajan on annettava Verohallinnolle vuosittain tiedot korkotulon lähdeverosta annetussa laissa säädetyn lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Työnantajan on annettava Verohallinnolle vuosittain työnantajan sairausvakuutusmaksua koskevat tiedot.

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpajaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava antamastaan luvasta Verohallinnolle.

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen on toimitettava Verohallinnolle kuukausittain luettelo apteekkiveroa suorittavista verovelvollisista sekä tieto verovelvollisuuden alkamisesta ja päättymisestä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta tilanteissa, joiden merkitys on taloudellisesti tai verovalvonnallisesti vähäinen.

30 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Sivullisen erityiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 19 ja 20 §:ssä säädetään.

Koronmaksajan on annettava Verohallinnon kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista.

Sijoituskullan myyjän on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä arvonlisäverolain 209 t §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

Postilaissa (415/2011) säädettyyn yleispalveluun velvoitetun postiyrityksen on Verohallinnon kehotuksesta annettava tiedot asiakkaalle saapuneista postiosoituksista ja postitunnusko-osoituksista sekä muusta postin välityksellä tapahtuneesta rahaliikkeestä.

31 §

Erityisiä sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia säännöksiä

Mitä 20 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevista, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tiedonantovelvollisia.

Sivullisen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelystä annetun lain 21, 22, 22 a, 23 ja 25 §:ssä säädetään.

6 luku

Veron maksaminen

32 §

Verokauden veron maksaminen

Verovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2 tai 3 momentissa toisin säädetä.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan ja arpajaisverovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi, verokauden vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos maksavat verokaudelta toimittamansa ennakonpidätyksen, perimänsä lähdeveron ja työnantajan sairausvakuutusmaksun siten, että ne vähennetään määristä, jotka näille veronsaajille verokautta seuraavana kalenterikuukauteen verontilityslain (532/1998) mukaan tilitetään.

33 §

Veron maksaminen verokauden muuttuessa

Jos verovelvollisen verokausi muuttuu 13 §:ssä tai 15 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, vero on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta viimeistään muutosta edeltäneen verokauden osan viimeistä kalenterikuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos 11 §:n 2 tai 4 momentissa tai 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua verokautta soveltava verovelvollinen lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden, verokauden katsotaan päättyvän lopettamispäivään. Verokauden vero on maksettava viimeistään lopettamiskuukaudesta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

34 §

Verohallinnon määräämän veron maksaminen

Vero, veronkorotus, laiminlyöntimaksu ja myöhästymismaksu on maksettava viimeistään päätöksessä mainittuna yleisenä eräpäivänä.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin eräpäivän määräytymisestä.

7 luku

Seuraamusmaksut

35 §

Myöhästymismaksu

Verohallinto määrää verovelvollisen maksettavaksi myöhästymismaksun, jos veroilmoitus annetaan säädetyn ajankohdan jälkeen.

Myöhästymismaksua määrätään maksettavaksi verokausittain kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta.

Poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, myöhästymismaksua määrättäessä yhdeksi verolajiksi katsotaan:

1) ennakonpidätys, joka on toimitettu muusta kuin osingosta, osuuskunnan maksamasta ylijäämästä, voitto-osuudesta, puun myyntitulosta, yhteisölle, osuuskunnalle tai muulle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta tai ennakonpidätyksen alaisesta korosta;

2) työnantajan sairausvakuutusmaksu; ja

3) lähdevero, joka on peritty muusta kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua korosta, osingosta tai rojaltista tai korkotulon lähdeverosta annetun lain nojalla.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen 7 §:ssä säädetyllä tavalla ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Myöhästymismaksu voidaan jättää määräämättä, jos veroilmoituksen myöhässä antaminen johtuu yleisessä tietoverkossa tai Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa olevasta toimintahäiriöstä. Myöhästymismaksua ei määrätä, jos myöhässä ilmoitetulle verolle määrätään veronkorotus.

Myöhästymismaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Myöhästymismaksu tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin vero, joka on ilmoitettu myöhässä.

36 §

Myöhästymismaksun määrä

Myöhästymismaksun määrä on kolme euroa jokaiselta veroilmoituksen antamisen määräpäivää seuraavalta päivältä ilmoituksen antamisajankohtaan saakka, kuitenkin enintään 135 euroa. Jos ilmoitus annetaan yli 45 päivää ilmoituksen antamisen määräpäivän jälkeen, myöhästymismaksun määrä on kuitenkin edellä mainittu määrä lisättynä kahdella prosentilla myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen verokaudelta annettavan oikaisuilmoituksen perusteella määrättävän myöhästymismaksun määrä on kaksi prosenttia myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä. Jos oikaisuilmoitus annetaan enintään 45 päivää ilmoituksen antamisen määräpäivän jälkeen, myöhästymismaksua ei kuitenkaan määrätä.

Veron määrän perusteella määräytyvä myöhästymismaksu on verolajilta enintään 15 000 euroa verokaudessa.

Veron määrän perusteella määräytyvää myöhästymismaksua oikaistaan, jos maksettavan veron määrä pienenee oikaisuilmoituksen, veron määräämisen, päätöksen oikaisun, muutoksenhaun tai muun vastaavan syyn seurauksena.

37 §

Veronkorotus

Verohallinto määrää verovelvolliselle veronkorotuksen, jos:

1) veroilmoitus tai muu ilmoitus taikka muu säädetty tieto tai selvitys on annettu puutteellisenä tai virheellisenä taikka on jätetty kokonaan antamatta;

2) ennakonpidätys on jätetty toimittamatta tai lähdevero perimättä säädetyssä ajassa.

Veronkorotus voidaan jättää määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen tai oikaisee veron määrää ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että myöhästymismaksusta tai veronkorotuksesta vapauduttaisiin, myöhästymismaksun sijaan verovelvolliselle määrätään veronkorotus.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei määrätä veroa, veronkorotus tilitetään valtiolle.

38 §

Veronkorotuksen määrä

Veronkorotus on 10 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta.

Veronkorotus on kuitenkin vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta, jos:

1) 37 §:ssä tarkoitettu laiminlyönti on toistuvaa; tai

2) verovelvollisen toiminta osoittaa ilmeistä piittaamattomuutta verotusta koskevista velvoitteista.

Arvioidusta veron määrästä veronkorotus on 25 prosenttia.

Jos kyse on 6 §:ssä tarkoitettulla tavalla tulkinnanvaraisesta tai epäselvästä asiasta tai 1 momentin mukainen veronkorotus olisi muusta erityisestä syystä kohtuuton, veronkorotus on 3 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta.

Edellä 37 §:n 3 momentin perusteella määrätty veronkorotus on tämän pykälän 1 ja 2 momentin mukainen määrä myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä.

Jos veroa ei määrätä, veronkorotus on enintään 200 euroa.

39 §

Laiminlyöntimaksu

Verohallinto määrää verovelvolliselle enintään 5 000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun, jos tämä jättää Verohallinnon kehotuksesta huolimatta täyttämättä:

1) arvonlisäverolain 130 §:n 4 momentissa tai 130 a §:n 5 momentissa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden;

2) arvonlisäverolain 133 f, 133 m tai 134 a §:ssä, 161 §:n 1 tai 2 momentissa tai ennakkoperintälain 31 §:ssä säädetyn rekisteröintiä koskevan ilmoittamisvelvollisuuden;

3) arvonlisäverolain 209 b §:ssä tai ennakkoperintälain 35 §:ssä säädetyn velvollisuuden antaa tosite;

4) arvonlisäverolain 134 e §:ssä tai tämän lain 26 §:ssä säädetyn verotusta koskevan kirjanpitovelvollisuuden taikka 27 §:ssä säädetyn verotusta koskevan muistiinpanovelvollisuuden;

5) arvonlisäverolain 209 e tai 209 f §:ssä säädetyn laskumerkintöjen tekemistä koskevan velvollisuuden.

Laiminlyöntimaksu voidaan jättää määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Laiminlyöntimaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle.

8 luku

Veron määrääminen ja päätöksen oikaisu

40 §

Veron määrääminen ja oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos veroa on ilmoitettu liian vähän tai sitä on muusta syystä tullut liian vähän maksettavaksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen vahingoksi.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos Verohallinto on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Vero voidaan kuitenkin määrätä ja oikaisu tehdä, jos ratkaisu asiassa on perustunut virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai asiassa on ilmennyt sellaista uutta selvitystä, joka olisi voinut vaikuttaa asian ratkaisuun. Kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai muu niihin verrattava erehdys voidaan oikaista.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

41 §

Veron määrääminen ja oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos veroa on tullut virheellisesti liikaa maksettavaksi tai verotuksessa on muu virhe verovelvollisen vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen hyväksi.

Jos Verohallinto havaitsee 45—47 §:n nojalla suorittamaansa valvontatoimeen liittyvässä asiassa virheen verovelvollisen vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen hyväksi.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

42 §

Veron määrittämisessä käytettävät tiedot

Vero määrätään verovelvollisen ilmoitusten, sivulliselta tiedonantovelvolliselta saatujen tietojen ja asiasta saadun muun selvityksen perusteella.

43 §

Veron määrittäminen arvioimalla

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määrittämistä varten tarvittavia tietoja, Verohallinto määrää maksettavan veron määrän arvioimalla.

Verohallinnon lähettämä kehoitus sisältää arvion 1 momentissa tarkoitetun veron määrästä. Veron määrää arvioitaessa otetaan huomioon verovelvollisen toiminta, vertailutiedot tai muut vastaavat käytettävissä olevat tiedot.

Jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen sen jälkeen, kun verokauden vero on määrätty arvioimalla, Verohallinto voi poistaa päätöksen. Veroilmoitusta pidetään tällöin myöhässä annettuna veroilmoituksena.

Päätös poistetaan noudattaen, mitä päätöksen oikaisusta 40 ja 41 §:ssä säädetään.

Päätöksen poistamiseen ei saa hakea muutosta.

44 §

Veron määrittämisen ja oikaisun määräaika

Vero on määrättävä tai päätös on oikaistava kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitettua ajankohdasta.

45 §

Veron määrittämisen ja oikaisun määräajan jatkaminen

Verohallinto voi jatkaa veron määrittämiselle tai oikaisulle verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädettyä määräaikaa yhdellä vuodella, jos:

1) valvontatoimi on alkanut toisen viranomaisen antaman tai muualta saadun tiedon perusteella poikkeuksellisen myöhään taikka se vaatii viranomaisyhteistyötä;

2) verovelvollinen on antanut asiaa koskevan ilmoituksen tai muun selvityksen poikkeuksellisen myöhään taikka valvontatoimen kohteena oleva verovelvollinen vaikeuttaa olennaisesti valvontatoimen suorittamista.

Päätös määräajan jatkamisesta on tehtävä ennen 44 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä ja annettava tiedoksi 56 §:ssä säädetyllä tavalla. Jos Verohallinto on saanut 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai muun selvityksen ennen 44 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä, päätös voidaan kuitenkin tehdä 60 päivän kuluessa siitä, kun tieto, ilmoitus tai muu selvitys on saatu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta.

46 §

Pidennetty veron määrittämisen ja oikaisun määräaika

Veroa voidaan määrätä tai päätöstä oikaista verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädetyn määräajan estämättä kuuden vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitettua ajankohdasta siltä osin kuin veron määrittämisen tai oikaisun perusteena on sellainen verovelvollisen verotukseen vaikuttava tieto, joka on saatu kansainvälisessä tietojenvaihdossa muutoin kuin automaattisessa tietojenvaihdossa.

47 §

Rikospäätösasteen veron määrääminen ja oikaisu

Vero voidaan määrätä tai päätöstä oikaista verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädetyn määräajan estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa.

Verohallinto oikaisee 1 momentissa tarkoitetun päätöksen siltä osin kuin syyttäjä on peruuttanut syytteen taikka syyte on lainvoimaisella tuomiolla tai päätöksellä hylätty tai jätetty tutkimatta. Menettelyssä noudatetaan, mitä päätöksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi säädetään 41 §:ssä.

Rikospäätösasteen veron määrääminen tai oikaisu voidaan kohdistaa oikeushenkilöön, jos 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta syytetään oikeushenkilön puolesta toiminutta luonnollista henkilöä.

48 §

Veron määräämistä ja oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Kun vero määrätään tai oikaisu tehdään verovelvollisen vahingoksi, verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä viivästyskorko. Verovelvolliselle voidaan määrätä myös veronkorotus.

Vero on määrätty ja oikaisu tehty määräajassa, jos Verohallinnon päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

49 §

Kuolinpesään kohdistettu veron määrääminen ja oikaisu

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle tai päätöksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Veroa ei määrätä eikä päätöstä oikaista, jos 44 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

50 §

Veron määräämättä tai oikaisematta jättäminen

Vero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä verovelvollisen vahingoksi silloin, kun veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai verovelvollisen laiminlyöntien laatu tai toistuvuus vaadi veron määräämistä tai oikaisua.

Arvonlisävero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä, jos veroa on tullut liian vähän maksettavaksi sellaisen virheen vuoksi, jonka johdosta toisen arvonlisäverotuksessa verovelvollisen maksettavaksi on tullut veroa liikaa eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä tai oikaisun tekemistä. Edellytyksenä on, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneella ei ole oikeutta palautukseen.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin veroa on pidettävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vähäisenä.

51 §

Suorituksen maksajaa koskevia erityisiä säännöksiä

Suorituksen maksajalle määrättävä ennakonpidätys on enintään 40 prosenttia maksetuista suorituksista.

Suorituksen maksajalle vero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä osittain tai kokonaan, kun olosuhteet huomioon ottaen on todennäköistä, että veron määräämistä tai oikaisua ei tarvita veron turvaamiseksi tai muusta vastaavasta erityisestä syystä. Veronkorotus ja viivästyskorko voidaan tällöin kuitenkin määrätä maksettavaksi. Viivästyskorko lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Jos Verohallinto on jo määrännyt veron suorituksen maksajalle, vero poistetaan viran puolesta, jos suorituksen saaja on maksanut suorituksesta maksettavat verot ja maksut tai niitä ei ole ollut maksettava. Suorituksen maksajalle määrättyä veronkorotusta tai viivästyskorkoa ei poisteta, jos erityisestä syystä ei muuta johdu.

Jos ennakonpidätyksen toimittamiseen velvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, mutta tulosta on peritty lähdevero, ennakonpidätyksen toimittamiseen velvollisen suoritettavaksi määrätystä veron määrästä on vähennettävä lähdeveron määrä. Vastaavasti menetellään myös tilanteessa, jossa lähdeveron perimiseen velvollinen on jättänyt lähdeveron perimättä, mutta tulosta on toimitettu ennakonpidätys.

9 luku

Verohallinnon päätös

52 §

Päätöksen antaminen

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös, kun veroa määrätään tai päätöstä oikaistaan verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi taikka verovelvolliselle määrätään veronkorotusta, myöhästymismaksua tai laiminlyöntimaksua.

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös 15 §:n 5 ja 6 momentissa tarkoitetussa asiassa.

Verohallinnon on annettava tiedonantovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta 5 luvussa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan.

Verohallinnon on annettava päätös 45 §:ssä tarkoitettussa veron määräämisen tai päätöksen oikaisun määräajan jatkamista koskevassa asiassa.

53 §

Päätös verovelvollisen pyynnöstä

Verohallinnon on annettava verovelvollisen pyynnöstä tälle päätös 12 §:ssä ja 15 §:n 3 momentissa tarkoitetussa asiassa.

54 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä

Verohallinnon on annettava Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön pyynnöstä päätös silloin, kun yksikkö katsoo, että verovelvolliselle olisi määrättävä veroa, sen viivästysseuraamusta tai muuta seuraamusta.

55 §

Päätöksen sisältö

Päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen tehnyt viranomaisen yhteystietoineen, verovelvollisen yksilöintitiedot, päätöksen perustelut ja tieto siitä, miten asia on ratkaistu.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeeton.

Päätöksen tai muun asiakirjan allekirjoittamatta jättämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

56 §

Tiedoksi antaminen verovelvolliselle

Verotusta koskeva päätös tai muu asiakirja on annettava verovelvolliselle tiedoksi. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos asianhoitajasta on ilmoitettu Verohallinnon asiakasrekisteriin.

Todisteellinen tiedoksianto yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle toimitetaan sen ilmoittamaan osoitteeseen.

Verohallinnon tai verotuksen oikaisulautakunnan päätös, jonka tiedoksisaannista alkaa kulua muutoksenhakuaja, sekä muut Verohallinnon asiakirjat voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

Päätös myöhästymismaksusta ja 43 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvioverotuksen poistamisesta merkitään veronkantolain (769/2016) 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon, jonka tiedoksiannosta säädetään veronkantolaissa.

57 §

Tiedoksi antaminen Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikölle päätös annetaan tiedoksi siten, että sille varataan tilaisuus tutustua verotusasiakirjoihin, jollei muualla verolainsäädännössä toisin säädetä.

10 luku

Muutoksenhaku

58 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee tässä laissa tarkoitetut oikaisuvaatimukset. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, jos muutoksenhakijana on muu kuin Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö.

59 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verohallinnon päätökseen saa hakea muutosta verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja muu asianomaisen verolain mukaan muutoksenhakuun oikeutettu.

Veronsaajan puolesta oikeus muutoksenhakuun on Veronsaajien oikeudenvilvontayksiköllä.

60 §

Oikaisuvaatimus

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Muutosta ei saa hakea, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheetonta viivytystä.
Muutoksenhausta Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun säädetään 64 §:ssä.

61 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa päivästä, jona verovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

62 §

Eräitä Verohallinnon päätöksiä koskeva muutoksenhaku

Rekisteröintiä koskevaa päätöstä pyytänyt verovelvollinen, muu muutoksenhakuun oikeutettu ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta asianomaisen verolain mukaista rekisteröintiä koskevaan Verohallinnon päätökseen. Suorituksen maksajan rekisteröintiä koskevaan asiaan ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

Tiedonantovelvollinen saa hakea muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa 5 luvussa tarkoitettuja tietoja. Tiedonantovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 31 §:n nojalla määrättyä laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Edellä 52 §:n 2 momentissa ja 53 §:ssä tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta siten kuin 5 momentissa säädetään.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika laskeaan kuitenkin päätöksen tekemisestä. Muutoksenhausta noudatetaan muutoin, mitä tässä luvussa säädetään.

63 §

Oikaisulautakunnan päätökseen liitettävä valitusosoitus

Oikaisulautakunnan päätökseen on liitettävä hallintolain 47 §:ssä tarkoitettu valitusosoitus, josta ilmenee, miten ratkaisuun tyytymättömän on meneteltävä saattaakseen asian hallinto-oikeuden tutkittavaksi tai hakeakseen muutosta tämän lain 68 §:n mukaisella ennakkopäätösvalituksella.

Valitusosoituksessa on myös selostettava menettely ennakkopäätösvalitusta koskevassa lupa-asiassa pääpiirteittäin.

64 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun ja tässä laissa tarkoitetun oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai tiedonantovelvollisen kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä oli.

Arvonlisäveroa ja vakuutusmaksuveroa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Jos mikään hallinto-oikeus ei ole toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Verohallinnon päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

65 §

Valitusaika

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

66 §

Kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastaselityksen antamiseen.

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölain (586/1996) 34 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuin voi ratkaista valituksen kuulematta Veronsaajien oikeudenvallontayksikköä, jos veron määrä voi verovelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa, eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

67 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 §:ssä säädetään, kuitenkin niin, että valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

68 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen ja muu muutoksenhakuun oikeutettu sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

69 §

Muutoksenhaku rekisteröintiä koskevaan päätökseen

Rekisteröintiä koskeva muutoksenhaku on käsiteltävä Verohallinnossa, verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Jos muutoksenhakuviranomainen on Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön muutoksenhaun johdosta muuttanut rekisteröintiä koskevaa päätöstä, sen on samalla määrättävä ajankohta, josta alkaen ratkaisua on sovellettava.

70 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useampi on kannattanut. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

71 §

Erityissäännöksiä muutoksenhausta ja muutoksenhaun johdosta tehtävistä muutoksista

Verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva on muutoksenhausta huolimatta velvollinen maksamaan määrätyn veron, sen viivästyseuraamuksen ja muun seuraamuksen.

Jos vero on muutoksenhakuviranomaisen päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, asianomaisella on oikeus saada palautuksena liikaa maksettavaksi määrätty vero korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhakuviranomainen on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi ja korottanut maksettavan veron määrää, Verohallinto määrää veron verovelvollisen maksettavaksi korkoseuraamuksineen.

72 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvauksesta säädetään hallintolainkäyttölain 13 luvussa.

73 §

Seurannaismuutos

Jos verovelvollisen joltakin verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrä on muuttunut Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen antaman päätöksen taikka verovelvollisen antaman veroilmoituksen tai oikaisuilmoituksen johdosta samalta tai toiselta verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, Verohallinto määrää tai oikaisee viimeksi mainitulta verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron muutosta vastaavaksi.

Jos verovelvollisen suoritettavan tai vähennettävän veron määrä on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen päätöksen taikka verovelvollisen antaman veroilmoituksen tai oikaisuilmoituksen johdosta muuttunut toisen verovelvollisen suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, Verohallinto määrää tai oikaisee viimeksi mainitun veron muutosta vastaavaksi.

Verohallinto voi tehdä seurannaismuutoksen silloinkin, kun tämän lain tai muun lain mukaista toisen verolajin verotusta on muutettu toisen verolajin veron määrään vaikuttavalla tavalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu seurannaismuutos verovelvollisen eduksi edellyttää verovelvollisen vaatimusta.

Seurannaismuutos voidaan jättää tekemättä, jos muutoksen tekeminen on erityisestä syystä kohtuutonta.

74 §

Muutosten toteuttaminen

Muutoksenhakuviranomaisen tai Verohallinnon päätöksen perusteella uudelleen käsiteltävä asia, seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muut muutokset verotukseen toteutetaan noudattaen, mitä veron määräämisestä ja päätöksen oikaisusta säädetään 40 ja 41 §:ssä. Tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta sen mukaan, mitä muutoksen hakemisesta veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevaan päätökseen tässä luvussa säädetään.

Verohallinnon on määrättävä, jollei erityisestä syystä muuta johdu, omasta aloitteestaan saatavan täytäntöönpano keskeytettäväksi siltä osin kuin muutoksenhakuviranomainen on kumonnut verotusta koskevan päätöksen ja palauttanut asian Verohallinnolle uudelleen käsiteltäväksi. Keskeytysmääräys on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun muutoksenhakuviranomaisen päätös on annettu Verohallinnolle tiedoksi. Keskeytysmääräyksen tekemisessä noudatetaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitetut muutokset verotukseen tehdään, vaikka veron määräämisen tai oikaisun määräaika on päättynyt tai muut veron määräämisen tai oikaisun edellytykset puuttuvat.

75 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

11 luku

Erinäiset säännökset

76 §

Veropetos ja verorikkomus

Rangaistus veropetoksesta säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

Rangaistus verorikkomuksesta säädetään rikoslain 29 luvun 4 §:ssä.

Jos 1 ja 2 momentissa mainittu rikos on veron määrä ja muut olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi Verohallinto, ottaen huomioon myös mahdollisesti määrätyn veronkorotuksen, jättää tekemättä asiassa rikosilmoituksen.

77 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos Verohallinnolle annettu veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut, se on annettava uudelleen.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämistä sekä veron määrittämisestä siinä tapauksessa, että veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut.

78 §

Vastuu verosta

Verovastuusta säädetään asianomaisissa verolaeissa ja veronkantolaissa.
Verovastuun toteuttamisesta säädetään veronkantolain 57 ja 67 §:ssä.

79 §

Virka-apu

Aluehallintovirasto ja poliisi ovat toimivaltansa puitteissa velvollisia antamaan vero- ja muutoksenhakuviranomaisille tarpeellista virka-apua.

80 §

Allekirjoittaminen ja sähköinen asiointi

Verovelvollisen on allekirjoitettava veroilmoitus sekä muut ilmoitukset ja asiakirjat.
Veroilmoitukset sekä muut ilmoitukset ja asiakirjat, jotka voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava sähköisellä allekirjoituksella tai muulla hyväksyttävällä tavalla.
Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina veroilmoituksia sekä muita ilmoituksia ja asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

81 §

Todistus asiakirjan vastaanottamisesta

Verohallinnon on pyynnöstä annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

12 luku

Voimaantulo

82 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.
Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen alkavan verokauden sekä lain voimaantulopäivän jälkeen päättyvän 11 §:n 3 momentissa tarkoitettua verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

83 §

Siirtymäsäännökset

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhakuun ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Lain voimaantulon jälkeen tehdyn ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevan tai muun päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta liikaa maksettua veroa ei voida vähentää lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta tai hakea takaisin palautuksena lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa päättyvän verokauden arvioimalla määrätyn veron poistamista koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain säännöksiä. Tällöin veroilmoituksen antamisen laiminlyönnin seuraamuksiin sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Verovelvollisen verokautena pidetään tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta verokautta, kunnes verokausi muuttuu tämän lain säännösten mukaisesti.

Sellaisen verovelvollisen, jonka verokautena voidaan hakemuksesta pitää tämän lain 11 §:n 2 momentissa tai 12 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettua verokautta, verokautena pidetään kuitenkin lain voimaantulopäivästä lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua pidempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen tästä kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Ennen lain voimaantuloa tehtyihin 39 §:ssä tarkoitettuihin laiminlyönteihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa pyydettyihin sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevien tietojen laiminlyönnin seuraamuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain voimaantulovuonna päättyvältä verokaudelta maksettava apteekkivero on maksettava viimeistään verokauden päättymisvuotta seuraavan kesäkuun yleisenä eräpäivänä.

Verohallinto voi antaa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettuja rajoittavia määräyksiä koskien verokautta, joka on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, mutta jolta ilmoitus on annettava lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 2016

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Ulkomaankauppa- ja kehitysministeri Kai Mykkänen